Sed hoc est erroneum dicere/vt patz alibi. ¶ Vnde dicendum q̄ vita contemplatiua exigit omnimodam abstractionem solicitudinis temporalium quantum ad actū nō quantū ad statū. Pro illo em̄ tūc quando anima actu est rapta non potest solicitari /secus alia. Vnde paulus quantūcunq; perfectus contemplator/aliq̄n tamē sibi de necessarijs vite /etiā labore manuū p̄undebat. immo et x̄pc habuit loculos cū discipulis in communi. Sic etiam abstractus fuit beatus Augustinus de quo legitur in legenda q̄ in tantum ab occupatōe temporalium habuit animū semper habilē ammū liberum/ q̄ in construendis nouis edificijs nunquā studium habuit /quē tamē ab alijs fieri nō p̄hibuit. nisi forte aliquem plus iusto his esse intentum cognouit. Commendata que nunquam reddere volunt. ne qui in suis erogandis potius q̄ retinendis erat intentus in alienis conseruandis esset attentus. In his etiaz que ecclesia possidebat/nec tenebatur amore nec afficiebatur timore. sed in suspitionibus et spū alibus suspensus ad disponenda temporalia aliq̄n descendebat/ non p̄pria ductus voluntate/sed fratrum cōactus necessitate. Alijs vero p̄o temporale disp̄ositis tanquam a spinis. et tribulis animū ad illa supiora et interiora mentē reuocabat mutuz vbi dicit de hospitib⁹ ab eo inuitatis.

¶ xlj. Sub sermo p̄mus

Vidi alterum angelum. Secundo mens sancta angelice sanctitatis imitatrix debet esse abstracta a temporalium p̄opietate et possessiōe. ¶ Circa q̄d quatuor sunt videnda. Primo qui sint disp̄ositi ad paupertatem euangelicam sectandam. Non enim indifferenter omnes homines sunt disp̄ositi. Vnde sciendum q̄ ad hmōi disp̄ositōnem quattuor requiruntur. Primo q̄ sint bene passiui. Ecōtra molles et delicati nō sunt disp̄ositi ad paupertatē. Exemplum de adolescenti illo Matthei .xix. Cui querenti a domino de vltima p̄fectiōne. Nōsum est ei. Si vis perfectus eē vade et vēde omnia que habes et da pauperib⁹ et veni sequere me. Quo audito tristis abijt fricans caput vt dicit euangeliū hebreorum. Igitur iste qui fuit delicatus non fuit idoneus. Et ad hoc ec̄ fac̄ exemplum de duobus adolescentib⁹ iohannis euangeliste/qui videntes fratres suos benedictos tristari sunt et ad seculum redierunt. ¶ Secundo q̄ sint humiles Mat. v. Beati pauperes sp̄u. id est non habentes inflancē sp̄m. econtra fastidiosi. Quia em̄ pauperes a mundo sunt despecti opz eos esse exp̄ositos ad sustinendum contumelias et contemptibilioꝛes varias. Sicut etiam de x̄po dictum est per p̄phetam Paruulum dedi te in gentibus contemptibilis es valde. Alias enim fieri talia elato animo indignanter acciper pauperate non conueniret. Vnde sapiens inter tria sibi detestabilia posuit pauperem superbum ¶ Tercio requirtur q̄ nō habeāt naturaliter fortem inclinationem ad pecuniam/ad diuitias. Sicut em̄ quidam naturaliter sunt inclinati ad vanam. alij ad luxuriam. Sic etiam ad auariciā vel ad diuitias. vel ex consuetudine. vel ex impressiōe astrorum. Et tales oportet cum maioꝛi conatu mistere ad acquirendum oppositos habitus. iuxta doctrinam phi. ij. ethi. Exemplum de rectificatōne virge curuate. Deliꝰ est em̄ nubere tc. ¶ Quarto q̄ sint disp̄ositi q̄ circa melioꝛa occupāt. Alias em̄ paupertas est eis nociua inquātū a solicitudine temporaliū liberati in' peioꝛes occupatōnes cadūt. Vnde grego. in. vj. moꝛ. Sepe qui occupati bene humanis vsibus viuerent gladio sue quietis extincti sunt. Immo etiam tales ex eo q̄ pauptatem sibi assumunt tripliciter peccāt. videlicz sibi ipis materiam vtiꝛis occupatōnis subtrahendo/et sic ocio vacando. Secundo materiam subuentōnis p̄mo subtrahendo. Tercio alijs necessitate vel voluntate digne mendicantibus victum p̄cipiendo. Ex p̄dictis patet q̄ non passim omnes ad pauptatem sunt inducendi. Immo quidā sunt pauperes qui damnatōnem merent. qui alias saluarentur si bonis debite occupati fuissent. et econuerso. vt patet p̄ gregoriū i autoꝛitate p̄dicta. ¶ Secundo videndum est qualiter paupertas voluntaria sit tenenda. Et quidez quo ad religiosos sub regula approbata pauptatem p̄fessi sunt non difficile est hoc videre. Quia quilibet sub forma regule sue. sicut Augustinenses regulam Augustini. Cinceꝛes regulam Frāciſci. et sic de alijs. Sed quantum ad alios voluntarie in statu p̄uato pauꝛpertatem vouentes difficilioꝛ questio est. vtpute qui non habent communitatē. nec habere possunt in communi. secundū p̄ohibitōz ecclie. vñ nichil hz̄e p̄nt i oñi nec in spēali rōe voti. Et iō qualiter se habere debeant ad illa q̄ p̄opijs manibus acquirūt

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-v-105/0258
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt